

Λαμπροῖκος

Παραίτησέ τον, Κόκκαλε.

Μητροσίμη

Μὴν τὸν ἀφίνης,

Λαμπρίσκε, μόνο δέροντέ τον ὡς τὸ βράδου.

Λαμπροῖκος

90 Ὅμως τὴ γνώμη γρήγορα αὐτὸς ἀλλάζει
καὶ πρόπει κάπως καὶ ἔς τὸ μάθημα νὰ φάη
τουλάχιστο ἄλλαις εἴκοσι κι' ἂν ἤμπορέση
κι' ἀπ' τὴν Κλειῶ τὴν ἴδια κάλλιο νὰ διαβάση.

Μητροσίμη

95 Ἄλλοί σου! ἂν τὴ γλῶσσα δὲν βουτᾶς ἔς τὸ μέλι!
Θὰ πάω ἔς τὸ σπίτι ὅλα νὰ τὰ εἶπῶ, Λαμπροῖσκε,
καταλεπτῶς τοῦ γέρον μου, καὶ θὰ σοῦ φέρω
σκοινιὰ καὶ δέσ' τον νὰ πιδᾶ περδουκλωμένως
γιὰ νὰ τὸν βλέπουν οἱ θεαῖς αὐταῖς ποῦ ἐμίσει.

Ν. Γ. ΠΟΛΙΤΗΣ

αὐτό. Προδήλως ὁμοῦς ἐνταῦθα ὁ διδάσκαλος ἀπειλεῖ τὸν Κόκκαλον, ὅτι θὰ ἐπιβάλῃ αὐτῷ καὶ ἄλλην ποινήν, δεινότεραν τῆς διὰ βουλεύσου μαστιγώσεως· ὅθεν ὁ μῦς θὰ ἦτο σχολικὸν τι βασιανιστήριον ὄργανον.

στ. 89 τῆ γνώμη κτλ.] Τὸ κείμενον ἔχει τὴν παροιμίαν «υδρὸς παικιλωτερος», ἥτις κατὰ τοὺς παροιμιολογίους ἐλέγετο ἐπὶ δολερῶν. — Ἐν στίχ. 89—92 ὁ Λαμπρίσκος, ἀποκρινόμενος πρὸς τὴν Μητροσίμην ζητοῦσαν νὰ μὴ παύσῃ δέρον, λέγει· ὅτι ἐπιφυλάσσεται ὅπως σωφρονίσῃ τὸν Κόκκαλον νὰ δείρῃ αὐτὸν καὶ ἔπειτα, καὶ δὴ κατὰ τὸ μάθημα τῆς ἀναγνώσεως (καπιβυβλιῶν), καὶ ἂν ἀκόμη δὲν παράσχῃ αὐτῷ αἰτίαν τινά, ἀλλ' ἀναγνώσῃ ὀρθῶς.

στ. 93. Ἄλλοί σου κλπ.] «ἰσᾶ! λάθοις τὴν ἰλασσαν ἐς μέλι πλυνας» = «ἰσᾶ! εἰ λάθοις τὴν γλῶσσαν ἐς μέλι πλυνας.» Ὁ Rutherford διορθώνει «ἰσᾶ ἂν λάθοις», ὁ δ' Herwerden ὁμολογῶν ὅτι δὲν ἐννοεῖ ταῦτα προτείνει τὴν γραφὴν «ἰσᾶ ἂν λάθοις» ἢ «σῶγ ἂν λάθοις», ἅτινα ὁμοῦς νομίζομεν ἐπίσης ἀκατανόητα. Τὸ «ἰσᾶ» ἢ ὡς γράφεται ἐν τῷ παύρῳ «ἰσᾶ» εἶναι ἐπι-

φώνημα ἐπιχειροκακίας· τὸ δ' εἰ μετὰ τοῦ ῥήματος κατ' εὐκτικὴν εἶναι ἐνταῦθα, κατὰ τὴν ὀρθὴν παρατήρησιν τοῦ Danielsson, ἀντὶ προστακτικῆς, ὡς ἐν Ἰλιάδ. Κ, 111 «ἀλλ' εἴ τις.. καλέσειεν», Ο, 571 «εἴ τινά που.. βάλουσθα» κλπ.

στ. 96 περδουκλωμένως] «συμποδῶ δε πηδευντα.» Ὁρθῶς ὁ Rutherford μεταγράφει «σύμποδ' ὠδε πηδεύντα.»

στ. 97 οἱ θεαῖς αὐταῖς] «αι... αι.» Ἀναμφιβόλως πρόκειται περὶ τῶν Μουσῶν· ὁ Kenyon συμπληροῦ «αἰ πότνια», ὁ A. Gercke καὶ ὁ O. Günther «αἰδ' αἰ θεαῖς».

Σημείωσις. Αἱ κριτικαὶ παρατηρήσεις τοῦ Herwerden, περὶ ὧν γίνεται λόγος ἐν τῷ παρόντι, εἶναι αἰ δημοσιευθεῖσαι ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῇ Berliner philologische Wochenschrift. Δὲν εἴχομεν δὲ πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ τεύχος τῆς Μημωσύνης τῆς Α' τριμηνίας τοῦ 1892, ἐν ᾧ ἐδημοσιεύθησαν τὰ νεότερα περὶ τοῦ Ἡρόνδου μελετήματα τοῦ διασχήμου Ὀλλανδοῦ κριτικοῦ, ὅτιοι ἢ ἀνὰ χεῖρας μετὰ φραγῆς ἐδόθη πρὸς τύπωσιν πρὸ πολλῶν ἐβδομάδων.

ΑΙ ΤΡΕΙΣ ΣΕΛΗΝΑΙ

ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ

ΤΟΥ ΑΡΡΑΒΩΝΟΣ

ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ